

Mr. M. Brown 14 Main St.

THE WEEKLY
SAULE
APPEARING EVERY THURSDAY.
Subscription only Two Dollars
per year.
REPRESENTS THE INTERESTS OF
NEARLY 150,000 LITHUANIANS
RESIDING IN THE UNITED STATES
& CANADA
Rates of advertising:
One line once 50c,
" inch one year \$10.

No 5. MAHANOY CITY, PA. LAIKRASZTIS DEL WYSU LIETUWINIKU diena 29 Pjutio (AUGUST.) 1889 m. Metas 2.

ENTERED AT THE MAHANOY CITY POST OFFICE AS SECOND CLASS MATERS.

D. T. BOCKOWSKI, EDITOR

KAS UŽSYRASZIS "SAULE" TAJ GAUS NO PRA
DŽES WYSUS NUMERUS
IDANT TURETU NE PAR

TRAUKTAS HISTORYJES.

Tukstantis nakti

ir wiena

ARABYSKOS HISTORIJOS

PARASZE D. T. B.

HISTORYJE

IX.

Szeporaus sultonos.

HISTORYJE.

Graeuse usz wysas apie usz-
kereta arkli.

Tolesnis traukis.

Liepet tawe del to turetie po sarga, idant galetum sawo giwaste atlignantie giwasti manu sunaus. Padiekawokiegi Diewni jog sunus mano sugrizo. Ejkje paimkie sawo arkly ir daugeus in mano akis ne syrody.

Indyjonas iszejas ne karlaus dažinojo, jog karačaitys parsygabenio mergina ant uzkereto arklo o ir zinojo kur buna, pasubyno in užmesty in pačeli, o nejus pas užiuretoju paseke: jog Firuzas ji atsiuneze idant paintu ant uszkereto arklo karačaitė ir nugabentu pas karalu, kurys lauke su dydele paroda pries sawo palėdė.

Dažinėtojus intykojo žodžems Indijono o ir pažinojo ji. Pasake tuojaus karačaitė, o ta tuojaus szoko isz wietos batykrai myslijo, jog jos milimas atsiunte jossos.

Indyjonas sawyje dzeugesy jog taip jam pasyseka tam nedoram darbe, sedo ant arklo, eme užsawas karačaitė ir išykele su jai in padanges.

Kada karalus persu, butdamas prie sawo pačeius, paregojo ore lekenty Indijonadwyseda ant arklo, tuojaus dasypato pyktybes kure tas nedoras iszpilde. Pradejo ant sawes rubus pleszt ir keikt su wyrus dwaru ir žmonimis, kurie žiurejo in nedora Indijona.

Indyjonas ant to ne žurejo, tyktai leke sawo kelu, o saltonas labai susyrypynes mejo in

pakaju; gailinosy, jog Indijono ne nukororo pries tai.

Nes kada karačaitys apie tai dažynojo, tai ka tik saw gađo ne pasydare iž gailestes, jog sawo milimos jau niekados ne matys, o be kuros ne galejorynt. Buvo kaip numyres. Pats saw iszmetynejo, jog ne gerai sergejo sawo to milimo skarbo; arklys kurnos su ne pakaita staiga nesze, iszniko iszakin.

Ka cze daryt? Ar sedetie pačoje prie tewo, nugrymzd galejimuose ir niekur ne jeszkot karačaites idant atymtie iszranku nedoraus Indijono ir nu korotie pagal nuopęna? Myslio ir ne zinojo ka pradet.

Nusydawe in pačeli, ir pasytynka su dažuretoju pačeius, kurys paregejas karačaiti mulodusy, puole jam in kojes su a szaromys ir prasze atlaidios, ba suprato, jog jis ira kaštas.

— Kelk, —tare karačaitys; —asz tawes ne kaltinu, jog tas pyktdurus pagrieba karačaitė pats esmu kaštas, jog ne uszzi rejaus. Ne gaisztlanas lauko, ejkje ir pasyrypynk dei manes rubus derwiszo (dwasyrsko) o niekam ne sakikie jog tai del manes.

Ne toli pačeius buvo klosztors derwiszu, su kureis tarnas karaliszkas turejo pažinty. Nusydawe in ta klosztory; pamafawo, jog kokis tai turtyngas ponas, prasze ju idant parduo tu rubus derwiszo, ant ko tie su akwata tyko, ir parnesze derwiszo rubus del karačaitio Firuso. Apsyredu iu juos, o sawo nnmete; parsyredes ant derwiszo, eme in wales pyngu, wakare aplido pačoje, ne zinotdamas in kur nusyduot; nes saw pryzadejo, jog ne susgrys, pakolei karačaites ne ras ir si sawym ne parsygabens, leiodys in kelone.

Dabar sugrižkime pas Indijoną. Leke oru par wya die na ir pawakare nusyduo in girre, ne toli staliczon Kaszemiro. O kad buvo pats džkanu, tai myslijo jog ir karačaitė reikalo pavydrutynimo, nuseidon ar arklo, paliko karačaitė heptdamas jei sestie ant pie wos szale szaltnio, pats-gi nujejokis kokaio norynt mai sto.

Tai pasakes atsytrauke pali kes jis wiena.

Butdamas iszluosuota isz ranku nedoraus Indijono, ant kurio ne galejo žiuret be baimes; karačaitė Bengalui myslijo, jog ja karalus Kaszemiro, teiksys nusiunust pas karačaitė ir Persye, kada jam apie wyska papasakos. Nes ne taip stojo sy kai myslijo.

Kada atsytolino Indyjonas, karačaitė norejo nog jo pabegt ba jaute ka jis nog jos reikalaus, o jago ne gales jo giwuliskui norui atsyppyt, tai bus pryersta. Pamyslijio jog ne padabna jei pabegt, ba buvo labai ažkina ir turejo laukt. Tas ne trukes sugryzo pryrunkes rieszutu ir uogu; walge ir nesydawe prasit, o kada parwalge, pradejo Indijonas gretintys prie jos iss pradžes grazu o paskui pradejo werst gwołtu. Kada jau, jau pradejo prysyrieb, pradejo baisei iekti ir ant to ryksmo atjojo ko ki tai kareiwei ir apstojo Indijonas ant to ne žurejo, tyktai leke sawo kelu, o saltonas labai susyrypynes mejo in

pažystama kurys daug ėmė geru wellje. Ne užsryzkite spiecių.

Buvo tai karalus Kaszemiro kurys radosy su sawo putku ant medžiokles ir ant karačaites giluko paskubyno ant jos pagebos. Paregejas Indijona, paklauso rūstai, kas jis už wienas ir ka reikačanė nog tos moteris? Indijonas atsake szeuszi, jog tai jo paty ir ne prysyrieb nikam kisztys prie ju.

Karačaitė, kury ne zinojo kas tai užwienas tas jos apigintojus, wyska papasakojo ir izdawe mefa nedoraus Indijona, ir ant galo dādawe:

— Pone, ne zinu kas esy už wienas, kury def manes Diewas atsiuntiant pagebos, pasygai- lekie manes, nečaimingos ir ne tikek tam apgawyku. Asz jo paty niekados ne buwan o ir ne busu! Ira tai juodos du szios žmogus, kurys mane szen dien pagrieba no karačaicio persu, už kurio ketynau isztek; pagrieba mane ir ant to uszkereto arklo siccze adgabeno!....

Karačaitės žodžems intykojo, ba pažino ant wysoko, jog tai ira pana aukszo giminimo. Norejo da ka toki karačaitė sa kit, nes keralus taip parsyeme pyktumu, jog liepe Indijona prie medžio ir szaudyt. Tas prysakimas li- kos tuojuas iszpilditas ir isz Indijono padare kaip rety su strelonis.

Išgelbeta karačaitė isz ranku Indijono wela nuludo, ba ne zinojo in keno rankas gawosy. Karačaitė liepe jei duotie arkli, parsygabenio in sawo pačoje, kur paskire deł jos puikius pačius ir daugibė pavydavė ne walninkiu idant del jos tarnau tu. pats ja nuwede in tuos pačius, kur tuojaus tare:— Karačaitė, žinu jog reikačauj atslyso, cze gali sylsetys kiek tynory. Rito-gi, papasakosy a-pie tavo atsykykimus.

Tai pasakes atsytrauke pali kes jis wiena.

Be kelautdamas par swieta, atkelawo ant galo in ta karačaitė, kur radosy karačaitė Bengalui, o katra norejo paimtie už pacę karalus Kaszemiro. Karačaitė apie tai dažynojo, tuojaus dasypato, jog tai ne koke kita, kaip tik ta katrajus esjek.

Išzykliausyjejas gerai, liepe saw padarytie rubus kaip nesezoje idintojei, o ir turejo išga barzda ka keloneje iam už-augo apsygarsyno kaipo idintojis. Nusydawe tuojaus in pačoje, parsystate wresyntiam romikli, jog atkelauje idintjie sergante karačaitė o kuros ne wienas idintojus ne galejo ižgidint. Karačaitė apie tai dažynojo, tuojaus liepe pasawie atwest idintoju, kurys meilei pryme ir pryzadejo gausi apdomanot, jago sugražis sveikatė del karačaitės.

Jau nog senei ne pasyrode jo kis idintojus o ir karalus paramete wili, idant kada galetu suhaukt, ja sweika. Deł-to-gi tuojaus su dzeugsmu pryme idintoju, Karačaitė ne wilkint damas ilgai, apie liga wyska papasakojo ir jog toji ligone, kada pamato idintoju, tai tuojaus pradeda blaskytis ir in a

ralosy, pryszko gelbet o ir kis kabynys. Liepe nuvestie Persu žemes?— O tai taip pa-

gidoju in pakaju paszalinis szale pakaju karačaites idant galetu pasylypes pamatytie ligone.

Kaip tyk karačaitis pamate sawo milima sedilne nuludyme, pudžio fabai ir tuojaus suprato ant jos weido, jog ta liga nudiuta. Iszejas isz to pakajaus, nusydawe wela pas karačaiju ir pasake, jog jos liga suprato ir par sawo moksta ižgydins.

Karačius Kaszemiro, liepe tuojaus nuvestie pas karačaitė ir karačaitis injeo in pakaju kuračaitis injeo ižgydint karačaitė. O kad jis buvo gabenta ant to arklo apkerto, tai jog ižgastes gawo nog jo priepluoli, ir reiketu isz to suwys ižgidintie par smilkinima (parukiniama) wysokioms žolems. Jago karačius nory turetie ta dzeugma, liepkie ryto ta arkly pasta tyt ant wydurio kiemo prieszais padoc, o ka asz darysu, tai ant manes atsyduokie: datyrsy, jog akise wysu, taip ižgidišu, jog bus sweika ant wysodas. Ga- lesy tuojaus pasylyties in sawo pakajaus ir dzeigtys kaip tyk nory; deł to butu gerai idant lieptuni ka nupiukeuse pada- bint-in deimantus, perlus ir auska.

klause, redos apie nieka ne žinojo ir ne su noru, o tai deł to idant užwestie kalačia apie arkli ir kur jis dyngu.

Karačius ne žinotdamas deł ko idintojus klause, wyska papa-akojo, taip kaip karačaitė pas-akojo, ir jog ta arkly liepe patalpintie skarbeziu, kaip su juon apsylyties ne žinojo.

— Szwiesuses pone, tare Fi- ruzas,—ta žine paduoda man spasaba kaip suwys ižgidint karačaitė. O kad jis buvo gabenta ant to arklo apkerto, tai jog ižgastes gawo nog jo priepluoli, ir reiketu isz to suwys ižgidintie par smilkinima (parukiniama) wysokioms žolems. Jago karačius nory turetie ta dzeugma, liepkie ryto ta arkly pasta tyt ant wydurio kiemo prieszais padoc, o ka asz darysu, tai ant manes atsyduokie: datyrsy, jog akise wysu, taip ižgidišu, jog bus sweika ant wysodas. Ga- lesy tuojaus pasylyties in sawo pakajaus ir dzeigtys kaip tyk nory; deł to butu gerai idant lieptuni ka nupiukeuse pada- bint-in deimantus, perlus ir auska.

[Tolas bus.]

Gerauses ir
pigeuses

Lietuwiszkas

KROMAS

pas Milauskus.

SHENANDOAH FA., ANT ULICOS EAST CENTER STREET 108.

Ten wyska galima gaut ko tlk ka ka reikatai.

myltu ruginiu ir kwietiniu

wysoki mesu, cukorius, kawos ir

arbatos TABAKO ir CYGARU isz tabai gero tabako su gardu dumelu.

Pipkes isz lietuwszko mozerio ir isz maru putu su byszlakais ir be.

i Tapas-gi wysoki darbinei dra-

bużel isz kanapynio ceikio,

puikei ir druezei pada-

ryti.

Randasy ir wysoki waigomi dalkai

owys szwiezi ir labai gardus.

Moters! ne užmirskit!

rapie gerauses gumbažoies

trojanka.]

No 6. MAHANOY CITY, PA.

ENTERED AT THE MAHANOY CITY POST
OFFICE AS SECOND CLASS MATTER.

D. T. BOCKOWSKI, EDITOR

KAS UZSYRASIS SAU-

LE TAI GAUS NO PRA-

DZES WYSUS NUMERUS

IDANT TURETU NE PAR-

TRUKTAS HISTORIJES.

H

Tukstantis naktu

ir wienā

Dejeras

bekiro apr

ron, wiesza

lus labai t

galingas,

wo padon

tasejo sa

jam ne i

waiku. Ne

he patogu

cye, nature

ku. Nod

Diewo wi

mai gilem

gu puikus

tai pats pru

kurus in ji t

— Maldos

klus tos, da

Kada pubis

maldos, it di

— Maldos

gatas boso da

dangos padarytie

ne kaij gi

ditios inske, taip jam in

sindi inpolo karalite.

pradejo pr

Ant ritojan sziwintan, i

zapa deka

nesi skarbeus arki uszki

reti pastate ant kiem prie

mai palec, o zine parkido

po rysa mieta, jog ketyn da

rytu dydeli daigus, ir susy

ryko daigbe kmonu iz sy

su dalo mesto. Waiska aplin

kui usztrane, idant monis ne

jo. — Wys

syjuo sunku

wien, wiaru i

syjante. Tada

jo joss ne ken

an gelo ja nut

lio, jog par sav

ne patynka

tai ne gadua be

Kada taip ne do

taik ji weyras,

mas, jog ne w

wiesnokis, ir jo

Pirusa pastojo i

numaro.

— Gersi, ty

ke karalus-teg

nes tegul tuojuas

atysimla, ba as

cazu.

— Tai nusius

lau pos sawo pusb

Pagire karalus i

te Pirusa in Samo

wo gime ir para

idant su jai grater

godyk ant swetymos

moteris! Ir skrimo ko

unite iskinis dospotou su

Jau kelone. Pi

nowa wiana gliebi kury ne wien. Ne tru

PIJOKAS.

Tolesnis traukis.

O ir boba eme niurnet,
Man pamokslius iszdestinet,
Asz teip no wysu subertas,
Sedziu užstafo ne kaftas,
Pakoł pijokas teip kalbejo,
Jons ant jo sznairay žurejo;
Jons ant gałoszyteip tare,
O pijoka tuomy bare:
„Netiesa susied ka sakai,
Szlekti ira tavo darbai;
Matai koke paczios burna?...
Žmena ne ira koke durna.
Usz ka ja teip gali muszkie,
Ir žmonai dantis isz kruszkie,
Atwerk akis ne snauduriuok,
Ir tu pats saw ta aprokuok?

Prie kokio ja ligit stono?
Pati knip kokio pagono,
Nagats wejdai abdraskiti,
Ir poakej apdauziti.
Ir waikeli iszgandes,
Burna jnoda, kaip anglis!
Ka tu myslis jaip darydams,
Drauge isz nanu waikidams?
Wysus namiszkius baugini,
Waikelus baisej gastydni,
Tu def žmoniu darai juokus,
Opriesz Diewa sunkiu griekus.
But Jons ilgeu da kaibejas,
Pijokui iždestinejas,
Jau pijokas apsykneube,
Czion au stafo sznarpe snaude,
Jons suklos in kita kercze,
Tare ir žmona werkenace:
„Tai žmonela, tury warga!
Ne usz pacze ne uz merga!..

Uz prysiaga jis ne laiko,
Niekad žodzio ne pataiko,
Prakejktas pijoko ir budas,
Ba jo protas suwys ku das.
Su juom niekad nespakaina,
Jis wysados kele waina,
Taip ne wienoi wietoi ira,
Nekalnu aszaros bira.

Ne wieno tikra motina,
Kejke wira kas adina,
Ne galetdama sunelu
Klausit werkenciu wajkelu.

Ba motinal skauda szirdi,
Kad kudyki werkent girdi,
Motina už ranku taso,
Kožnas werke – walgit praszo.

Bet neira jams ka paduojet,
Neir isz ko ne pasteluojet,
Opjokas to ne jauče,
Su arietka drasei seucze.

Ir taip tolais Jons kalbejo,
Widurij astos stoweo,
Ir wys in pijoka žiuri,
Szakes kota rankai tury.

Jonui labai pagalejo,
Kad už žango paregejo,
Stowint pijoko waikelus
Łauk isz witus kaip karwelus.

Tikei tarp sawes kalbejo,
Ju aszareles birejo
O in stuba ejt bijojo,
Ba tewas joje paikiojo.

Jons in žmona szitejp tare,
Ir teipos paretka dare:
„Ar tu žinai kajminkla
Tu wajkelu motinela?

„Pasgyailek tuju biednu,
Tegul ne stowi už žangu,
Jien in stuba ejt bijojo,
Kad juos tewas ižsywijo.

Mes turym juos atwalnitie,
O tai sziteip padaritie:
Asz ejsiu in uszpeczki stotie,
Tu ne tury jo bijotie.

Jej muszt nores, pamatisiu,
Asz ji tuojaus sušaikius;
Jons uszpeczij atsystojo,
In žmona ranka pamojo.

Priek dabar ji pajudik,
Sznekkink gražei ir' pubudik,
Wesk ji gultie in kamara,
Kad neapwemtu iis czion tala

Kaip dar jis an stafo kniubo,
Jau du kartus atsyrugo;”

Zmoniuke nors drebetdama,
Ejn prie wira kalbetedama:
Kełk duszelo, ne kniubokie,
Eik in kamara miegotie;
Tenai gereus atsylsey,
Minksai galwa pasydesy.

Stuboi par daug ir szifumos,
Kad ne but tau no to ligos
Ejk ten minksai atsygulesy,
Ir daug spakainesu busys.
Ba czion wajkas klike werke,
Gaidys gieda wyszto karke,
Tenai tukti atsylsey,
Saldu miega saw turesy.

Kad teip pati jam kalbejo,
Pijokas szwarbdamas murmejo,
Nesuprastina ka sake,
Nose parpe galwa krata,
Stenedamus galwa pakete,
Kandomas akis prawere,
„Szalin!” ant paczios su szuko,
Wet an stafo nose kniubo.

Nosy prispaudes murmejo,
Wysus kejke muszt zadejo;
Pati tolau atsytraukus,
Ir aszars apsybraukus.
Nors bijo pijoka bartie,
Bet insydrasno taip tartie:
„Ak tu daudžius paprates,
Nustok jau nor galwa krates.

Ak jau wyskas isz frankita,
Puodai bludai sudaužita,
Ka rit walgit pasteluosu,
Kame ant stafo paduosu.
Kat ir but kame iszkwirtie,
Nawet nera kuom inplitic,
Ba samecio nužaužei kota,
Kada muszei sawo motka.

PAMOKINIMAI.

Tegul kožnas tas, ka tury
siek tiek lauko Lietuwoje,
sedy tenais ir nesvakatije
kelaut in Ameryka, ba jago
tenais ne moka giwent, tai ir
sziec skurs.

* * *

Ne užsydekie su latrasis
pasyleidusei kuriu cze ne ma
zai randasy, idant nog ju ne
uzsykrestum.

* * *

Rožnas wienas, kurys in A-
merica atkelauje težn prys-
raszo prie parafijos ir tegl ne
myslije jog cze gali giwent
kaip giwilius.

* * *

Jago kur ne ira lietuviszkos
bažniczos, arba ir lenkiszkos,
tai tegul patis ne statko pakolei
ne tury reikalingo funduszo o
laibeuse kuningo kurys to pry-
zuretu, jago ne nory turetie
ergelo, ba wysos storones nu-
ejna ant niek. — Kas nory tu-
retie ergeli tegul statko bažni-
cke.

* * *

Jago kur tury sawo kuni-
ga, tegul in Jo weikalus nesy-
kisza ir ne daro sumisimo pa-
rafijo, ba tokius greuczeuse
kwaraba pagrebe.

* * *

Kožnas mokantis skaitit, te-
guž laiko gazieta ir luosam
laikai, tada su'obins sawo
iszminti žiniomis ir nes-
walkios po karczemias.

* * *

Jago katras tury jauna pacze
o prietam meilinga, tegul ne
laiko, pasyleidusiu wira ant
jau asyłas namien.

szeribu, o jago ir laiko, tegul
temije ar pacziale su katruo
par labai ne užsydeda. Jago
ka toki nužwelge, tegul bobele
nukoroje o priełaidyni iszwe-
jo.

* * *

Jago katras nory, idant szin-
koris ir sztorinkas jiji pagod-
dotu ir ne sznairoto, tai tegul
gere ir walgo už pynigus, tai
tuo, trojauš užnokas, o likus
pynigus padeda in banka.

* * *

Kožnas in cze atkelewes,
pryałto mokintis angelskos
kałbos ir tiktai po pora žodžiu
ant dienos. Iszpradžes, tegul
saw užsyraszo (jago moka)
idant ne užmirsztu ir tuos žo-
diūs myslėje laiko.

* * *

Centa reike Ameryke czedit,
ba tas labai suukei ateina o ir
niekas ne žine kąs gali atsy-
tykt su juom trumpam laiko.

* * *

Mokinkis giwent cze kai
tikry amerykona o pamotisy
kaip gerai iszeisy ir gerai taw
wesys.

* * *

Ne toli Warszawos, wienam
miesteli, daraktorys ne gale
jo sugautie klastoraus, ka tan
kei in moksliniezos durys, jago
ne barszkinio tasi aukenukais
meti. Daraktorys parasze ant
storus popieros tuos žodžius:
„cze ne wale frankit.” Tas nie
ka ne ženklino. Daraktorys
sedeo prie žango ir wektovo
klastory, ir nužwelge wieni iž
sawo studentuku. Ant ritojauš,
kada wysy suejo in mokslini-
eze o ir tas nužuretas, darak-
torys su dydele iszmiunte prakal-
bejo.

* * *

Ne užsydekie su latrasis
pasyleidusei kuriu cze ne ma
zai randasy, idant nog ju ne
uzsykrestum.

— Waika! dasekeu taji,
kury nuołat baładojo in durys
moksliniezos.

Wysy waikai ižsyžioja sto-
wejo – daraktorys